

การประชุมเชิงปฏิบัติการว่าด้วยความมีประสิทธิภาพของการพัฒนา
เพื่อการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
(Workshop on “Development Effectiveness to Implement the SDGs”)
ของนายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ระหว่างวันที่ ๓๐-๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙
ณ กรุงจาการ์ตา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว เพื่อเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการว่าด้วยความมีประสิทธิภาพของการพัฒนาเพื่อการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Workshop on “Development Effectiveness to Implement the SDGs”) ซึ่งจัดขึ้น โดยองค์การสมาชิกรัฐสภานานาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต (Global Organization of Parliamentarians Against Corruption – GOPAC) ร่วมกับโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme – UNDP) กองทุนเวสต์มินสเตอร์เพื่อประชาธิปไตย (Westminster Foundation for Democracy – WFD) และธนาคารอิสลามเพื่อการพัฒนา (Islamic Development Bank – ISDB) ระหว่างวันที่ ๓๐-๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ณ กรุงจาการ์ตา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

การประชุมดังกล่าวเป็นวาระที่สืบเนื่องมาจากการริเริ่มโครงการสำรวจบทบาทของสมาชิกรัฐสภา ในการย้ำประกันความมีประสิทธิภาพของการพัฒนาเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals – SDGs)^๑ ในคราวการประชุมระดับโลกของสมาชิกรัฐสภาเพื่อการต่อต้านการทุจริต ครั้งที่ ๖ (6th Global Conference of Parliamentarians Against Corruption)^๒ ซึ่งคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดยนายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เข้าร่วมด้วย ฝ่ายผู้จัดโครงการข้างต้น ซึ่งประกอบด้วย GOPAC, UNDP และ ISDB อยู่ระหว่างการจัดทำร่าง “คู่มือภาคีรัฐสภาว่าด้วยบทบาทของรัฐสภาในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Parliamentary Handbook on Parliament’s Role in Implementing the SDGs)” และต้องการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาเกี่ยวกับร่างคู่มือดังกล่าว เพื่อให้มั่นใจได้ว่า คู่มือฉบับนี้จะสามารถเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมความมีประสิทธิภาพของการพัฒนา และสนับสนุนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแก่บรรดาสมาชิกรัฐสภาได้จริง การประชุมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อรวบรวมความคิดเห็นประกอบการแก้ไขร่างคู่มือข้างต้น ทั้งยังมีวัตถุประสงค์อื่นอีก ๓ ประการ ได้แก่

^๑ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นชุดเป้าหมายการพัฒนาตามวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ ซึ่งครอบคลุมทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๗ ประการ วาระและเป้าหมายพัฒนานี้ได้ผ่านการรับรองจากที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ เพื่อนำมาใช้แทนเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals – MDGs) ที่หมดวาระลงในปีดังกล่าว ประเด็นสำคัญของแต่ละเป้าหมาย ได้แก่ (๑) การขจัดความยากจน (๒) การขจัดความหิวโหย (๓) การมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี (๔) การได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ (๕) การได้รับความเท่าเทียมทางเพศ (๖) การเข้าถึงน้ำสะอาดและการสุขาภิบาล (๗) การเข้าถึงพลังงานที่ยั่งยืน (๘) การได้ทำงานที่มีคุณค่า (๙) การพัฒนาทางเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์แก่ทุกคน (๑๐) การลดความไม่เท่าเทียม (๑๑) การสร้างเมืองและชุมชนที่ปลอดภัย (๑๒) การบริโภคอย่างรับผิดชอบ (๑๓) การยุติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๑๔) การปกป้องมหาสมุทร (๑๕) การอนุรักษ์ทรัพยากรของโลก (๑๖) การสร้างสันติภาพและธรรมาภิบาล และ (๑๗) แนวทางการดำเนินงาน (Means of Implementation) ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน.

^๒ การประชุมระดับโลกของสมาชิกรัฐสภาเพื่อการต่อต้านการทุจริตเป็นการประชุมใหญ่ประจำปีตามธรรมเนียม GOPAC.

(๑) เพื่อประมวลภาพรวมเกี่ยวกับวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ และกรอบการทำงานภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแก่สมาชิกรัฐสภา

(๒) เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับบทบาทและโอกาสอันหลากหลายของสมาชิกรัฐสภาในการสนับสนุนความมีประสิทธิภาพของการพัฒนา ตลอดจนการปฏิบัติตามและการติดตามการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ผ่านการใช้อำนาจต่าง ๆ ของรัฐสภาอย่างมียุทธศาสตร์ และ

(๓) เพื่ออำนวยความสะดวกพัฒนาแผนปฏิบัติการของกลุ่มเครือข่ายสมาชิกรัฐสภาเอเชียใต้เพื่อการต่อต้านการทุจริตและกลุ่มเครือข่ายสมาชิกรัฐสภาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อการต่อต้านการทุจริต (South Asian Parliamentarians Against Corruption (SAPAC) and Southeast Asian Parliamentarians Against Corruption (SEAPAC) Regional Chapter Action Plan) อันมีจุดมุ่งหมายเพื่อวางแนวทางในการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการปรับปรุงความมีประสิทธิภาพของการพัฒนา ตลอดจนการปฏิบัติตามและการติดตามการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในระดับภูมิภาค

ผู้เข้าร่วมการประชุมลงนามแสดงความมุ่งมั่นในการต่อต้านการทุจริต

ผู้เข้าร่วมการประชุมนี้ ประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาจากสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย ราชอาณาจักรมอริอ็อกโก สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สาระสำคัญของการประชุมสามารถสรุปโดยลำดับตามระเบียบวาระได้ ดังนี้

๑. พิธีเปิดการประชุม

เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา Hon. Mr. Fadli Zon รองประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในฐานะประธาน GOPAC ได้เป็นผู้แสดงคำกล่าวเปิดการประชุม (Opening remarks) โดยมี H.E. Mr. Ade Komarudin ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประธานในพิธี และ H.E. Prof. Bambang P.S. Brodjonegoro รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการวางแผนการพัฒนาแห่งชาติ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นผู้กล่าวสุนทรพจน์หลัก (Keynote speech)

H.E. Mr. Ade Komarudin ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
ขณะเป็นประธานในพิธีเปิด

สาระสำคัญของคำกล่าวเปิดการประชุมเป็นการกล่าวถึงที่มาและความสำคัญของการประชุมนี้ รวมถึงความสำคัญของสมาชิกรัฐสภาในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเด็นหลักของคำกล่าว มี ๓ ประเด็น ประเด็นแรก คือ เนื่องจากบัดนี้ ได้มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขึ้นแล้ว วาระสำคัญของทั่วโลกจึงอยู่ที่การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ในที่นี้ รวมถึงการจัดทำขั้นตอนและกรอบการดำเนินงานทางกฎหมาย ตลอดจนการจัดตั้งสถาบันที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกลไกในการติดตามดูแล (Oversight mechanism) สำหรับการดำเนินงานข้างต้น ประเด็นที่สอง คือ สมาชิกรัฐสภาควรตระหนักถึงบทบาทสำคัญของตนในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะในการย้ำประกันว่ากระบวนการพัฒนา รวมทั้งการบริหารเงินทุนเพื่อการพัฒนา มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เอื้อต่อการมีส่วนร่วม และคำนึงถึงการผนวกรวมทุกภาคส่วน ทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชากรในกลุ่มเป้าหมายได้จริง และประเด็นสุดท้าย คือ การทุจริตเป็นอุปสรรคสำคัญของการพัฒนา GOPAC จึงมุ่งปฏิบัติตามพันธกิจในการทำให้รัฐบาลต่าง ๆ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ ในโอกาสดังกล่าว ประธาน GOPAC ได้กล่าวถึงการก่อตั้งหน่วยประจำชาติ สาธารณรัฐอินโดนีเซียใน GOPAC (GOPAC Indonesia) ด้วยว่า หน่วยดังกล่าวก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ และขณะนี้ ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๖๑ คน ซึ่งมีทั้งสมาชิกรัฐสภา อดีตสมาชิกรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภาที่ถูกปฏิเสธสิทธิในการเข้ารับตำแหน่ง นอกจากนี้ ประธาน GOPAC ยังได้ใช้โอกาสดังกล่าวในการประกาศเริ่มปฏิบัติการ GOPAC Indonesia ขึ้นอีกครั้ง (Re-Launch GOPAC Indonesia National Chapter) ด้วยเช่นกัน

สุนทรพจน์หลักของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการวางแผนการพัฒนาแห่งชาติ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มีสาระสำคัญเป็นการกล่าวถึงแนวทางการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ซึ่งประกอบด้วย การแบ่งกลุ่มเป้าหมาย (Goal) เป้าประสงค์ (Target) และตัวชี้วัด (Indicator) ของวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ ออกเป็น ๔ เสาหลัก (Pillar) ได้แก่ (๑) เสาหลักด้านสังคม (๒) เสาหลักด้านเศรษฐกิจ (๓) เสาหลักด้านสิ่งแวดล้อม และ (๔) เสาหลักด้านการพัฒนาที่ผนวกรวมทุกภาคส่วน (Inclusive development) และแนวทางการดำเนินงาน (Means of Implementation) นอกจากนี้ ยังมีการจำแนกภาคปฏิบัติการ (Platform) ออกเป็น ๔ ภาค ได้แก่ (๑) ภาครัฐบาลและรัฐสภา (๒) ภาควิชาการและผู้เชี่ยวชาญ (๓) ภาคมูลนิธิและภาคธุรกิจ และ

(๔) องค์การภาคประชาสังคมและสื่อมวลชน เพื่อดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินงานของสาธารณรัฐอินโดนีเซียนี้ได้รับเสียงชื่นชมจากนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ การทำให้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นเรื่องหลักในการวางแผนการพัฒนาระดับชาติ อย่างไรก็ตาม รัฐบาล ระบุว่ากระทรวงการวางแผนการพัฒนาแห่งชาติกล่าวว่า ความท้าทายที่สำคัญ คือ การจัดทำฐานข้อมูลที่ครอบคลุม เพื่อรวบรวมและประมวลผลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ซึ่งมีจำนวนมากว่าตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ถึง ๔ เท่า ทั้งนี้ เนื่องจากการพัฒนาฐานข้อมูลให้ครอบคลุมสถานะของทุกกลุ่มประชากรเป็นกุญแจสำคัญใน การยืนยันว่าจะไม่มีผู้ใดถูกละเลยในกระบวนการพัฒนานี้

๒. การอภิปราย หัวข้อ “การประมวลภาพรวมเกี่ยวกับวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ (Overview of the 2030 Agenda for Development)”

เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ได้เข้าร่วมการอภิปราย หัวข้อ “การประมวลภาพรวมเกี่ยวกับวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ (Overview of the 2030 Agenda for Development)” โดยมี Ms. Doina Ghimici ที่ปรึกษาด้านธรรมาภิบาล ของสำนักงาน- โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำภูมิภาค (UNDP Regional Hub) ณ กรุงเทพมหานคร และ Mr. Charmaine Rodrigues ที่ปรึกษาด้านธรรมาภิบาลและการสร้างสันติภาพของ GOPAC ปฏิบัติหน้าที่เป็น Panelist และ Ms. Emilie Lemieux ผู้จัดการด้านโครงการของ GOPAC เป็นผู้ดำเนินรายการ (Moderator)

สาระสำคัญของการอภิปรายเป็นการสรุปหลักการและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเด็นสำคัญของการอภิปรายมี ๓ ประเด็น ประเด็นแรก คือ หลักการอันเป็น รากฐานของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนชุดนี้ ประกอบด้วย หลักความเป็นสากล (Universality) หลักการ บูรณาการ (Integration) และหลักการไม่มีใครถูกทิ้ง (“No one left behind”) ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า (๑) เป้าหมายทั้ง ๑๗ ประการนั้นเกี่ยวพันกับรัฐบาลและผู้เกี่ยวข้องทุกคน โดยจำเป็นต้องอาศัยการจัดทำแผน ยุทธศาสตร์และกรอบการดำเนินงานทางการเงินเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับโลก (๒) แต่ละเป้าหมายมีความเชื่อมโยงถึงกันทั้งหมด จึงไม่สามารถ เลือกดำเนินการแต่เฉพาะบางกลุ่มเป้าหมายได้ และ (๓) การปฏิบัติจะต้องไม่มุ่งจำกัดผลอยู่เพียงค่าเฉลี่ย กล่าวคือ จะต้องมั่นใจได้ว่า การดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นประโยชน์แก่ทุกคน ฉะนั้น การจัดทำข้อมูลแบบจำแนกกลุ่มสำรวจ (Disaggregated data) จึงมีความสำคัญ ประเด็นที่สอง คือ กลไก การติดตามควบคุมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับระหว่างประเทศ ได้แก่ การจัดทำ รายงานทบทวนระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review – VNR) เสนอต่อที่ประชุมทางการเมือง ระดับสูงว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development)^๓ ในเอกสาร ดังกล่าว ประเทศต่าง ๆ จะรายงานเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และนโยบายในการสนับสนุนการปฏิบัติตามเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้ ทุกประเทศได้รับการเสนอแนะให้จัดทำรายงานลักษณะดังกล่าว จำนวน ๒ ฉบับ ภายในช่วง ๑๕ ปี ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๓ และประเด็นสุดท้าย คือ เป้าหมายที่ ๑๗ ว่าด้วยแนวทาง การดำเนินงานและการฟื้นคืนกรอบความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับโลกนั้นครอบคลุมทั้งเรื่องการเงิน

^๓ ที่ประชุมทางการเมืองระดับสูงว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นกลไกการประชุมหลักด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ ซึ่งจัดตั้งขึ้นมาแทนที่คณะกรรมการว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (Commission on Sustainable Development – CSD) ในคราว การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (United Nations Conference on Sustainable Development – UNCSD หรือ Rio+20) เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ณ นครริโอเดจาเนโร สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล ที่ประชุมทางการเมืองระดับสูงนี้ จะเป็นผู้กำหนดหัวข้อหลัก (Theme) และกลุ่มเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จะมีการทบทวนในแต่ละปี.

เทคโนโลยี การสร้างสมรรถนะ การค้า และประเด็นเชิงโครงสร้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศหลักด้านการเงิน คือ วาระปฏิบัติการแอดดิส อาบาบา (Addis Ababa Action Agenda – AAAA)^๔ ซึ่งสนับสนุนกรอบการดำเนินงานทางการเงินแบบบูรณาการ โดยมุ่งเน้นการจัดทำงานงบประมาณและการเคลื่อนย้ายทรัพยากรภายในประเทศ (Domestic resource mobilization)

๓. การอภิปราย หัวข้อ “การประสานงานและการติดตามควบคุมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านกลไกรัฐสภาและคณะกรรมการประสานงานเพื่อการติดตามดูแล (Coordination and Monitoring through Parliamentary Mechanisms and Oversight Committees)”

เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็น Panelist ในการอภิปราย หัวข้อ “การประสานงานและการติดตามควบคุมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านกลไกรัฐสภาและคณะกรรมการประสานงานเพื่อการติดตามดูแล (Coordination and Monitoring through Parliamentary Mechanisms and Oversight Committees)” ร่วมกับ Hon. Ms. Siti Masrifah สมาชิกคณะทำงานด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และ Mr. Pamala Nainggolan ผู้แทนจากคณะกรรมการปราบปรามการทุจริต (Corruption Eradication Commission) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยมี Hon. Mr. Jagannath Khatiwada ประธานหน่วยประจำชาติสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาลใน GOPAC (GOPAC Nepal) เป็นผู้ดำเนินรายการ

นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขณะร่วมปฏิบัติหน้าที่เป็น Panelist

^๔ วาระปฏิบัติการแอดดิส อาบาบา เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศที่ผ่านการรับรองจากรัฐสมาชิกสหประชาชาติ จำนวน ๑๙๓ ประเทศ ในการประชุมระหว่างประเทศภายใต้กรอบสหประชาชาติว่าด้วยการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการพัฒนา ครั้งที่ ๓ (United Nations Third International Conference on Financing for Development) เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ณ กรุงแอดดิส อาบาบา สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย วาระปฏิบัติการดังกล่าวระบุถึงมาตรการในการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนกว่า ๑๐๐ มาตรการ และกล่าวถึงแหล่งที่มาของทรัพยากรทางการเงินเพื่อการพัฒนาครบทุกแหล่ง โดยมีประเด็นสำคัญอยู่ที่การเคลื่อนย้ายทรัพยากรภายในประเทศ มาตรการที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าวรวมทั้งการขยายฐานรายได้ การปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษี การแก้ไขปัญหาการหลบเลี่ยงภาษี และการจัดการเคลื่อนย้ายเงินอย่างผิดกฎหมาย.

ในการนี้ นายกิตติ วัชรสินธ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กล่าวสรุปความเป็นมาของการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบสหประชาชาติ จากนั้น ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทยและประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) สำคัญของการอภิปรายสรุปได้ ๓ ประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นแรก คือ เรื่องการดำเนินงานของรัฐบาลไทย สำหรับการกำหนดทิศทางการพัฒนาในภาพรวม ประเทศไทยมีคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่เสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว รวมทั้งมีการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทุก ๕ ปี ทั้งนี้ หลักการอันเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย คือ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งยึดถือความพอประมาณ ความมีเหตุผล และความมีภูมิคุ้มกันในตัว (Prudence) เป็นหลักในการจัดการ บนพื้นฐานของความรู้และคุณธรรม สำหรับการกำกับดูแลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเทศไทยมีคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นกลไกหลักทางการปฏิบัติ คณะกรรมการดังกล่าวมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และประกอบด้วยคณะอนุกรรมการ จำนวน ๓ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (๒) คณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ (๓) คณะอนุกรรมการจัดทำฐานข้อมูล นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ประเทศไทย ซึ่งเป็นประธานกลุ่ม ๗๗ (Group of 77 – G77) ยังมีบทบาทในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบดังกล่าวด้วย

ประเด็นที่สอง คือ เรื่องการดำเนินงานของรัฐบาลไทย โดยทั่วไป ฝ่ายนิติบัญญัติของไทยมีความเชื่อมั่นในการดำเนินนโยบายด้านการพัฒนาของฝ่ายบริหาร บทบาทของรัฐบาลไทยจึงเน้นการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารผ่านการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง และการติดตามความคืบหน้าในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของฝ่ายบริหารผ่านกลไกคณะกรรมการสิทธิการสามัญประจำสภาแต่ละด้าน ซึ่งครอบคลุมมิติต่าง ๆ ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนครบทั้ง ๑๗ ประการ นอกจากนี้ รัฐบาลไทยยังมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวปฏิบัติที่ดี กับประชาคมรัฐสภาระหว่างประเทศ ผ่านการเข้าร่วมการประชุมองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศในระดับต่าง ๆ เช่น สหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union – IPU) และสมัชชารัฐสภาอาเซียน (ASEAN Inter-Parliamentary Assembly – AIPA) เป็นต้น

ประเด็นสุดท้าย คือ ประเทศไทยได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ประสานงานเรื่องการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของอาเซียน และเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙ ได้มีการประชุมกับคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific – UNESCAP) และสำนักงานเลขาธิการอาเซียน เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน ครั้งที่ ๔๙ ณ กรุงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา ได้เห็นชอบการเชื่อมโยงระหว่างวิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน ค.ศ. ๒๐๒๕ (ASEAN Community Vision 2025) กับวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ (2030 Agenda for Sustainable Development) ของสหประชาชาติ โดยจะมีการผนวกรวมเป้าประสงค์ต่าง ๆ ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ลงในพิมพ์เขียวประชาคมอาเซียน ค.ศ. ๒๐๒๕ (ASEAN Community Blueprint 2025) ของทั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

๔. การอภิปราย หัวข้อ “การสนับสนุนทางการเงินเพื่อการปฏิบัติและการติดตามดูแลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Financial Support for Implementation and Oversight)”

เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา นายกิตติ วัชรสินธ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เข้าร่วมการอภิปราย หัวข้อ “การสนับสนุนทางการเงินเพื่อการปฏิบัติและการติดตามดูแล

การดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Financial Support for Implementation and Oversight)” Panelist ในหัวข้อนี้ ประกอบด้วย (๑) Hon. Mr. Kamarudin Jaffar ประธานคณะกรรมการระดับโลกว่าด้วยอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต (Global Task Force on the United Nations Convention Against Corruption) ของ GOPAC (๒) Hon. Mr. Jazilul Fawaid รองประธานคณะกรรมการการงบประมาณสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และ (๓) Hon. Mr. Kavinda Jayawardena กรรมการการบัญชีมหภาค รัฐสภาสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา โดยมี Ms. Dina Melhem ผู้อำนวยการส่วนภูมิภาคของ WFD เป็นผู้ดำเนินรายการ

บรรยากาศการอภิปรายในที่ประชุม

ในโอกาสนี้ ที่ประชุมดังกล่าวได้พิจารณาบทบาทของคณะกรรมการของรัฐสภาที่ดำเนินการเกี่ยวกับการบัญชีมหภาค การงบประมาณ และการเงิน ในการสนับสนุนการปฏิบัติและติดตามดูแลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ตลอดจนแนวปฏิบัติที่ดีของ Panelist ทั้งสามคน ภายใต้บริบทของแต่ละประเทศ

๕. การอภิปราย หัวข้อ “การสร้างบริบทแวดล้อมให้สามารถรองรับการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Enabling the Environment for the SDGs)”

เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา นายกิตติ วัฒนสินธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เข้าร่วมการอภิปราย หัวข้อ “การสร้างบริบทแวดล้อมให้สามารถรองรับการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Enabling the Environment for the SDGs)” Panelist ในหัวข้อนี้ ประกอบด้วย (๑) Hon. Mr. Supratman Andi Agtas ประธานคณะกรรมการกิจการกิตติบัญญัติ สภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (๒) Hon. Ms. Brigida Antonia Correia กรรมการการเศรษฐกิจและการพัฒนา รัฐสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต (๓) Mr. Sugeng Bahagijo ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร ที่ประชุมองค์การนอกภาครัฐระดับนานาชาติว่าด้วยการพัฒนาแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (International NGO Forum on Indonesian Development) และ (๔) Ms. Dina Melhem ผู้อำนวยการส่วนภูมิภาคของ WFD โดยมี Hon. Mr. Motahar Hossain ประธานคณะกรรมการสามัญประจำสภาว่าด้วยกระทรวงการประถมศึกษาและศึกษาธิการมวลชน (Ministry of Primary and Mass Education) รัฐสภาสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ เป็นผู้ดำเนินรายการ

ในโอกาสนี้ ที่ประชุมดังกล่าวได้พิจารณาบทบาทของรัฐสภาในการสร้างสถานะแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งรวมถึงเรื่องการบริหารความเสี่ยงสำหรับการมีส่วนร่วมของพลเมืองและบทบาทขององค์การภาคประชาสังคม ทั้งนี้ การสร้างสถานะแวดล้อมดังกล่าวควรมุ่งเน้นการปรับปรุงฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้สามารถ

เข้าถึงได้ง่าย สภาวะแวดล้อมเช่นนี้จะเอื้อต่อการมีส่วนร่วมของสาธารณชน อันเป็นผลให้เกิดความโปร่งใสและความสามารถตรวจสอบได้ สำหรับบทบาทขององค์การภาคประชาสังคม ที่ประชุมได้พิจารณาถึงการมีส่วนร่วมใน ๓ แง่มุม ประกอบด้วย (๑) การเผยแพร่และการส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งการสร้างเครือข่ายกับเยาวชนและภาควิชาการ (๒) การมีส่วนร่วมและการร่วมสร้าง (Co-creation) ครอบคลุมร่วมมือในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และ (๓) การสนับสนุนผู้ดำเนินการปฏิรูปเพื่อปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ

๖. การวางแผนเชิงแลกเปลี่ยน (Interactive Planning) เพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคของ SAPAC และ SEAPAC

เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เข้าร่วมการวางแผนเชิงแลกเปลี่ยนเพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคของ SAPAC และ SEAPAC โดยมี Mr. Charmaine Rodrigues ที่ปรึกษาด้านธรรมาภิบาลและการสร้างสันติภาพของ GOPAC เป็นผู้ดำเนินรายการ ในครั้งนี้ ที่ประชุมได้อภิปรายเกี่ยวกับลำดับเป้าหมาย (Priority) ในการปฏิบัติและการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในแ่งมุ่มต่าง ๆ ประกอบด้วย (๑) การบัญญัติกฎหมาย (๒) การติดตามดูแล (๓) การมีส่วนร่วมของพลเมือง และ (๔) ความพยายามในการประสานงาน ทั้งยังได้รวบรวมข้อสรุปจากการอภิปราย เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อจัดทำเป็นคำประกาศจากการ์ตาว่าด้วยความมีประสิทธิภาพของการพัฒนาเพื่อการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Jakarta Declaration on Development Effectiveness to Implement the Sustainable Development Goals)^๔ และรับรองคำประกาศดังกล่าวในช่วงท้ายของการประชุม

นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขณะร่วมรับฟังการอภิปราย

สาระสำคัญของคำประกาศข้างต้นเป็นการแสดงจุดยืนของสมาชิกรัฐสภาที่มาเข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับการสนับสนุนวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ ตลอดจนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเด็นสำคัญที่ระบุถึงมี ๓ ประเด็น ประเด็นแรก คือ การให้คำมั่นต่อการสนับสนุนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายที่ ๑๖ ว่าด้วยเรื่องธรรมาภิบาล

^๔ โปรดดูคำประกาศฉบับเต็ม หน้า ๑๑-๑๔.

ในที่นี้ รวมทั้งการมุ่งมั่นจัดการทุจริตอันเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย ประเด็นที่สอง คือ การแสดงความมุ่งมั่นในการผลักดันการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ผ่านกลไกต่าง ๆ ของรัฐสภา อาทิ การบัญญัติกฎหมาย การติดตามดูแลการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร การจัดทำงบประมาณ ตลอดจนการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและระหว่างประเทศ และประเด็นสุดท้าย คือ การรับรองคู่มือภาคีรัฐสภาว่าด้วยบทบาทของรัฐสภาในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Parliamentary Handbook on Parliament's Role in Implementing the SDGs) ซึ่งจัดทำขึ้นโดย GOPAC, UNDP และ ISDB อนึ่ง สำหรับสาระสำคัญของคู่มือดังกล่าว จะกล่าวถึงในลำดับต่อไป

๗. การแสดงความคิดเห็นต่อร่างคู่มือภาคีรัฐสภาว่าด้วยบทบาทของรัฐสภาในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา นายกิตติ วะสินนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ร่วมพิจารณาร่างคู่มือภาคีรัฐสภาว่าด้วยบทบาทของรัฐสภาในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (สถานะเอกสาร ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙) ร่วมกับสมาชิกรัฐสภาที่มาเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ โดยมี Mr. Charmaine Rodrigues ที่ปรึกษาด้านธรรมาภิบาลและการสร้างสันติภาพของ GOPAC ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้จัดทำเอกสารดังกล่าว เป็นผู้ดำเนินรายการ ในครั้งนี้ ที่ประชุมได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและรับรองคู่มือดังกล่าว โดยฝ่ายผู้จัดทำซึ่งประกอบด้วย GOPAC, UNDP และ ISDB จะนำเอาความคิดเห็นที่ได้รับในครั้งนี้ไปปรับแก้ไขเนื้อความบางประการของคู่มือ จากนั้น จะแจ้งเวียนสถานะล่าสุดของเอกสารให้ทราบต่อไป อย่างไรก็ตาม เนื่องจากคู่มือดังกล่าวได้ผ่านการรับรองจากที่ประชุมแล้ว ทั้งยังมีการระบุถึงมติรับรองดังกล่าวในคำประกาศจากการ์ตาด้วย^๖ จึงเห็นควรสรุปสาระสำคัญอันเป็นหลักการไว้โดยสังเขปในที่นี้

วัตถุประสงค์ของการจัดทำคู่มือฉบับนี้ คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งบทบาทและแนวปฏิบัติที่ดีของภาคีรัฐสภาในการดำเนินงานตามเป้าหมายดังกล่าวแก่สมาชิกรัฐสภา เพื่อแสดงให้เห็นถึงตำแหน่งแห่งที่อันเหมาะสมของสถาบันรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาในกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว เนื้อหาของคู่มือข้างต้นแบ่งเป็น ๑๐ บท อย่างไรก็ตาม ประเด็นสำคัญของคู่มือสามารถสรุปได้ ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นแรก คือ การสรุปความเป็นมาและหลักการของการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สาระสำคัญที่มีการเน้นย้ำเป็นในลักษณะบทเรียนและพัฒนาการที่เป้าหมายชุดปัจจุบันได้รับการจัดทำและการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่สหัสวรรษ (ซึ่งเป็นเป้าหมายชุดก่อน) อาทิ จำนวนเป้าหมายที่ครอบคลุมมิติต่าง ๆ ของการพัฒนามากยิ่งขึ้น การสนับสนุนกระบวนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน อันสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นของแต่ละประเทศ (Localization) และการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดำเนินงาน (Broad-based ownership) เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการชี้ให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมที่ผ่านมาของภาคีรัฐสภาในกระบวนการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งยังเน้นความสำคัญของเป้าหมายที่ ๑๖ ว่าด้วยเรื่องธรรมาภิบาล ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถาบันรัฐสภาโดยตรงด้วย

ประเด็นที่สอง คือ บทบาทของสมาชิกรัฐสภาในการส่งเสริม “ความมีประสิทธิภาพของการพัฒนา (Development Effectiveness)” ซึ่งหมายถึง ความสามารถของประเทศหนึ่ง ๆ ในการใช้ทรัพยากรทั้งหมดที่มีเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน บทบาทดังกล่าวสัมพันธ์กับเรื่องการดำเนินงาน (Means of Implementation) และการเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการพัฒนา อันสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่ ๑๗ เนื้อหาส่วนดังกล่าวครอบคลุมตั้งแต่บทที่ ๒-๗ จึงถือเป็นประเด็นสาระสำคัญของคู่มือฉบับนี้ การนำเสนอ

^๖ โปรดดูหน้า ๑๒.

เป็นในลักษณะการเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน แทรกด้วยการยกตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดีจากรัฐสภาต่าง ๆ ข้อเสนอแนะที่สำคัญ ได้แก่ (๑) สมาชิกรัฐสภาควรสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทุกระดับ ทั้งในแง่การนำนโยบายด้านการพัฒนาไปปฏิบัติ การติดตามดูแลการใช้งบประมาณ การต่อต้านการทุจริต ตลอดจนสิทธิมนุษยชน และ (๒) สมาชิกรัฐสภาควรอาศัยการปฏิบัติหน้าที่ตามกลไกการทำงานหลัก (Core function) ของรัฐสภา ซึ่งประกอบด้วย การบัญญัติกฎหมาย การจัดทำงบประมาณ การติดตามดูแลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐบาล รวมทั้งการทำหน้าที่เป็นผู้แทนปวงชน ในการส่งเสริมความมีประสิทธิภาพของการพัฒนาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นสุดท้าย คือ การสร้างสมรรถนะแก่สมาชิกรัฐสภาและบุคลากรในวงงานรัฐสภาเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน คู่มือดังกล่าวเสนอแนะให้สมาชิกรัฐสภาร่วมผลักดันการดำเนินงานผ่านกลไกต่าง ๆ ที่มี อาทิ กลุ่มสมาชิกรัฐสภาภายในพรรคการเมือง และกลุ่มไม่จำกัดพรรคการเมืองของรัฐสภา (All-party parliamentary group) เป็นต้น นอกจากนี้ ยังควรมีการพัฒนาบุคลากรในวงงานรัฐสภาให้สามารถสนับสนุนภารกิจของสมาชิกรัฐสภาในส่วนที่เกี่ยวข้องได้ ไม่ว่าจะเป็นโดยการสรุปความ (Briefing) การจัดการประชุม การกำหนดผู้มีส่วนได้เสีย การทำวิจัย และการสนับสนุนการจัดทำรายงาน ตลอดจนคำขอแปรญัตติของคณะกรรมการต่าง ๆ ทั้งนี้ เนื่องจากการดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนมักเกี่ยวข้องกับภารกิจของรัฐสภาในแง่ใดแง่หนึ่ง บุคลากรเหล่านี้จึงควรตระหนักถึงมีเพียงแต่เฉพาะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่าง ๆ เท่านั้น แต่ยังคงควรทราบด้วยว่าการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้ดำเนินไปเช่นไร และหน่วยงานหลักใดบ้างที่ผู้รับผิดชอบ

ในช่วงท้ายของการประชุม Hon. Mr. Fadli Zon รองประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในฐานะประธาน GOPAC เป็นผู้แสดงคำกล่าวสรุป (Concluding remarks) โดยได้กล่าวขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประชุมนี้ ได้แก่ ISDB, UNDP, WFD และคณะกรรมการเพื่อความร่วมมือระหว่างรัฐสภา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย พร้อมทั้งแสดงความคาดหวังว่า ผู้เข้าร่วมประชุมจะนำข้อสรุปที่ได้จากการประชุมนี้ไปผลักดันการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในรัฐสภาของตนต่อไป ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐสภามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว

THE JAKARTA DECLARATION

on Development Effectiveness to Implement the Sustainable Development Goals

We, the members of Southeast Asian Parliamentarians Against Corruption (SEAPAC) and South Asian Parliamentarians Against Corruption (SAPAC), regional chapters of the Global Organization of Parliamentarians Against Corruption (GOPAC), gathered together in Jakarta, Indonesia from 30–31 August 2016 for a meeting on strengthening the role of parliaments and parliamentarians in ensuring the effectiveness of development resources in support of the implementation of the Sustainable Development Goals (SDGs).

In the course of our meeting, we, parliamentarians from Bangladesh, Indonesia, Lao PDR, Malaysia, Morocco, Myanmar, Nepal, Sri Lanka, Thailand and Timor-Leste, participated in working sessions and exchanges with subject-matter experts to discuss the new 2030 Agenda and SDGs and identified strategies and approaches that we could use to promote and support the implementation and monitoring of the SDGs. We now therefore,

EMBRACE the 2030 Agenda and SDGs adopted by the member states of the United Nations on 25 September 2015, in particular Goal 16 which commits member states to promoting inclusive and peaceful governance including through ensuring that parliaments are representative, participatory, inclusive and accountable institutions in accordance with Goal 16, Targets 16.6 and 16.7;

RECOGNISE that parliamentarians have a critical role to play in promoting, implementing and monitoring the 2030 Agenda and SDGs through our law-making, budget, oversight and representative functions;

COMMIT to the fight against corruption at home and abroad, including through implementation of the UN Convention Against Corruption, to ensure that domestic and foreign resources are effectively, efficiently and accountably utilised for the implementation of the 2030 Agenda and SDGs in accordance with Goal 16, Target 16.5;

COMMIT to partnering closely with government bodies, independent authorities and civil society to support inclusive, transparent and accountable implementation of the 2030 Agenda and SDGs;

ACKNOWLEDGE the importance of supporting efforts to ensure development effectiveness in the utilisation and oversight of resources in support of the 2030 Agenda and SDGs in accordance with the Addis Ababa Action Agenda and other relevant frameworks;

ACKNOWLEDGE the potential for international development partners to work with parliamentarians and other national stakeholders to progress the 2030 Agenda and SDGs; and

DO HEREBY RESOLVE THAT WE GOPAC MEMBERS SHALL:

1. Endorse the GOPAC/UNDP/ISDB *Parliamentary Handbook on Parliament's Role in Implementing the SDGs* as a valuable resource to guide parliamentarians on effective approaches to SDGs implementation and monitoring by parliaments;

2. Make every effort to use parliamentary mechanisms to promote the implementation and monitoring of the newly adopted Sustainable Development Goals, including Goal 16 that deals with governance, corruption and the rule of law;

3. Urge our governments and related multilateral organisations – such as the United Nations and Inter-Parliamentary Union – to initiate a broad national consultative process involving parliament, civil society and other related stakeholders before submission of voluntary national review (VNR) reports to the SDGs High Level Political Forum (HLPF) and to involve parliaments in subsequent HLPF hearings and other global SDGs processes;

4. Support ongoing awareness-raising activities on the 2030 Agenda and SDGs for parliamentarians and parliamentary staff in order to ensure they are kept updated on international and domestic activities and processes related to SDGs implementation;

5. Foster cooperation through regional organisations – such as GOPAC's regional chapters for South Asia and Southeast Asia (SEAPAC, SAPAC), Association of South East Asian Nations (ASEAN), South Asian Association for Regional Cooperation(SAARC), and regional United Nations agencies, such as the United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific(UNESCAP), the United Nations Development Programme (UNDP)and the United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) – to support parliamentarians to experience and learn from each other across jurisdictions in relation to SDGs implementation and monitoring;

6. Identify and engage with opportunities to work with the executive branch and other stakeholders to engage in national SDGs policy processes, including for example, through mechanisms such as a National SDGs Taskforce or cross-party SDGs Parliamentary Working Group;

7. Work with the executive branch to review the existing legislative framework in order to:

(i) Identify gaps and opportunities for reform with a view to supporting the enactment and/or amendment of legislation in order to support implementation of the SDGs, including by enacting laws to promote gender equality and the inclusion of marginalised groups;

(ii) Identify specific opportunities to strengthen domestic accountability and anti-corruption laws, including in order to implement the UN Convention Against Corruption;

8. Reflect upon existing parliamentary oversight mechanisms in order to ensure that parliamentarians have the power and tools available to ensure effective monitoring and oversight of SDGs implementation, including:

(i) Reviewing existing rules and standing order to ensure that parliamentary committees are established and empowered;

(ii) Strengthening the capacities for committees to undertake effective SDGs oversight, including by ensuring that committee members have sufficient qualified staff and resources to undertake and implement participatory and transparent committee oversight processes;

(iii) Strengthening the capacity for parliamentary oversight of national resources including development aid, in both donor and recipient countries, to ensure that national resources and aid are managed effectively and with integrity to attain national development priorities, with specific reference to the SDGs;

(iv) Supporting the development and utilisation of tools to enable parliamentarians to undertake more effective oversight of proposed laws, budgets, programmes and policies to assess their contribution to SDGs implementation;

9. Review existing parliamentary budget mechanisms in order to ensure that:

(i) Budget appropriations and expenditures are analysed to assess how effectively they contribute to SDG implementation;

(ii) Budget analysis includes a review of both domestic and external resources in order to enable parliamentarians to more effectively act to promote development effectiveness;

(iii) Parliamentarians have the power and capacities to effectively engage with budget development, approval and oversight processes in order to promote effective, efficient, transparent and accountable SDGs implementation;

10. Provide support to sub-national elected bodies (eg. provincial, regional, district) to implement and monitor the SDGs recognising that they are most closely positioned to the populace and often have responsibility for critical SDGs-related issues;

11. Develop a more systematic relationship with the National Statistics Office and other relevant data collection bodies to encourage the production of disaggregated data and enable parliamentarians to better access and understand data related to SDG implementation

and monitoring, including in order to better assess the geographic and demographic impact of SDGs activities;

12. Foster cooperation with independent accountability institutions (such as National Human Rights Institutions, anti-corruption bodies and Supreme Audit Institutions), as well as with the media and civil society organizations (CSOs) in order to enable parliamentarians to develop partnerships that will further their efforts to promote, implement and monitor SDGs implementation;

13. Support the development of processes and tools to strengthen parliamentary inclusiveness, access to information, accountability and transparency in order to encourage increased civil society and public engagement in support of SDGs implementation and monitoring;

14. Encourage public involvement in the development of legislation and the oversight of governmental and parliamentary policies on SDGs implementation, particularly by vulnerable and marginalised groups;

15. Support capacity building activities on the 2030 Agenda and SDGs for parliamentary staff in order to ensure that they have strong capacities to provide support to parliamentarians to discharge their law-making, budgeting, oversight and representation duties effectively;

16. Request development partners, specifically GOPAC, UNDP and WFD, to establish some form of regional mechanism such as a task force and/or meetings to follow up on the Jakarta declaration and collect and disseminate information on parliamentary efforts to support SDGs implementation and monitoring.

DONE IN THE CITY OF JAKARTA, INDONESIA, 31 AUGUST 2016.

- แปลอย่างไม่เป็นทางการ -

คำประกาศจากรัตนา

ว่าด้วยความมีประสิทธิผลของการพัฒนาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

พวกเรา สมาชิกของกลุ่มเครือข่ายสมาชิกรัฐสภาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อการต่อต้านการทุจริต และกลุ่มเครือข่ายสมาชิกรัฐสภาเอเชียใต้เพื่อการต่อต้านการทุจริต อันเป็นหน่วยประจำภูมิภาคขององค์การ-สมาชิกรัฐสภานานาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต ได้มารวมตัวกัน ณ กรุงจาการ์ตา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ระหว่างวันที่ ๓๐-๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อประชุมเกี่ยวกับการเสริมสร้างบทบาทของรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาในการย้ำประกันความมีประสิทธิผลของทรัพยากรการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในการประชุมนี้ พวกเรา สมาชิกรัฐสภาจากสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย ราชอาณาจักรโมร็อกโก สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต ได้ร่วมประชุมหารือและแลกเปลี่ยนกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งกำหนดลักษณะยุทธศาสตร์และแนวทางต่าง ๆ ที่สมาชิกรัฐสภาสามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตาม ตลอดจนการติดตามควบคุมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน บัดนี้ พวกเราจึง

ยินดีรับ วาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งได้ผ่านการรับรองจากรัฐสมาชิกของสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ โดยเฉพาะเป้าหมายที่ ๑๖ ซึ่งกำหนดให้รัฐสมาชิกมีพันธกรณีในการส่งเสริมธรรมาภิบาลที่ผนวกรวมทุกภาคส่วนและเอื้อต่อสันติภาพ ในที่นี้ รวมทั้งผ่านการสร้างความมั่นใจว่า รัฐสภาจะเป็นสถาบันที่เอื้อต่อการเป็นผู้แทนปวงชน การมีส่วนร่วม การผนวกรวมทุกภาคส่วน และความสำนึกรับผิดชอบ อันสอดคล้องกับเป้าหมายที่ ๑๖ เป้าประสงค์ที่ ๑๖.๖ และ ๑๖.๗

ตระหนักดี ว่าสมาชิกรัฐสภามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม ปฏิบัติตาม และติดตามควบคุมวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ผ่านการทำหน้าที่นิติบัญญัติ การจัดทำงบประมาณ และการเป็นผู้แทนปวงชน

ให้คำมั่น ในการต่อต้านการทุจริตทั้งภายในและระหว่างประเทศ ในที่นี้ รวมทั้งผ่านการอนุมัติอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต พร้อมทั้งให้คำมั่นที่จะสร้างความมั่นใจว่า ได้มีการใช้ทรัพยากรทั้งภายในและระหว่างประเทศ เพื่อการปฏิบัติตามวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยสอดคล้องกับเป้าหมายที่ ๑๖ เป้าประสงค์ที่ ๑๖.๕

ให้คำมั่น ต่อการสร้างความเป็นหุ้นส่วนอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานภาครัฐบาล องค์กรอิสระ และภาคประชาสังคม เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่ผนวกรวมทุกภาคส่วน มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

รับรู้ ถึงความสำคัญของความพยายามสนับสนุนการย้ำประกันความมีประสิทธิภาพของการพัฒนาในการใช้และติดตามดูแลทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยสอดคล้องกับวาระปฏิบัติการแอดดิส อาบาบา และกรอบความร่วมมืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

รับรู้ ถึงศักยภาพของบรรดาหุ้นส่วนการพัฒนาระหว่างประเทศในการทำงานร่วมกับสมาชิกรัฐสภาและผู้มีส่วนได้เสียระดับประเทศ เพื่อขับเคลื่อนวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ ตลอดจนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และ

ขอแสดงความมุ่งมั่นไว้ ณ ที่นี้ว่า พวกเรา สมาชิกขององค์การสมาชิกรัฐสภานานาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต จะ

๑. สนับสนุนคู่มือภาคีรัฐสภาว่าด้วยบทบาทของรัฐสภาในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งจัดทำขึ้นโดยองค์การสมาชิกรัฐสภานานาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ และธนาคารอิสลามเพื่อการพัฒนา ในฐานะเอกสารสำคัญที่ชี้แนะแนวทางอันทรงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและติดตามควบคุมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของภาคีรัฐสภา แก่บรรดาสมาชิกรัฐสภา

๒. พยายามทุกวิถีทางที่จะใช้กลไกของรัฐสภาในการส่งเสริมการปฏิบัติตามและการติดตามควบคุมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งเป้าหมายที่ ๑๖ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องธรรมาภิบาลการทุจริต และหลักนิติธรรม

๓. ปลุกกระตุ้นรัฐบาลและองค์การพหุภาคีที่เกี่ยวข้อง อาทิ สหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา ให้ริเริ่มกระบวนการปรึกษาหารือระดับชาติในแนวกว้าง โดยผนวกรวมทั้งภาคีรัฐสภา ภาคประชาสังคม และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ก่อนนำส่งรายงานทบทวนระดับชาติโดยสมัครใจ ต่อที่ประชุมทางการเมืองระดับสูงว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน และให้นำรัฐสภาเข้าไปมีส่วนร่วมในการประชุมรับฟังความคิดเห็นของที่ประชุมทางการเมืองระดับสูงว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอื่น ๆ ในระดับโลก

๔. สนับสนุนกิจกรรมการสร้างความรู้เกี่ยวกับวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแก่สมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่รัฐสภา เพื่อให้มั่นใจได้ว่า บุคคลในวงงานรัฐสภาได้รับทราบสถานะล่าสุดของกิจกรรมทั้งภายในและระหว่างประเทศ ตลอดจนการดำเนินการอื่น ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕. ส่งเสริมความร่วมมือผ่านองค์การระดับภูมิภาค เช่น หน่วยประจำภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขององค์การสมาชิกรัฐสภานานาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สมาคมความร่วมมือแห่งภูมิภาคเอเชียใต้ องค์การระดับภูมิภาคของสหประชาชาติ อาทิ คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ และสำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ เพื่อสนับสนุนให้สมาชิกรัฐสภาแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเรียนรู้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างกัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการติดตามควบคุมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๖. ระบุชี้และมีส่วนร่วมในโอกาสต่าง ๆ ที่จะได้ร่วมงานกับฝ่ายบริหาร ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสียรายอื่น ๆ ในกระบวนการเชิงนโยบายเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับชาติ ในที่นี้ รวมทั้งผ่านกลไกการดำเนินงานต่าง ๆ อาทิ คณะทำงานระดับชาติว่าด้วยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือคณะทำงานไม่จำกัดพรรคการเมืองของรัฐสภาว่าด้วยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๗. ร่วมงานกับฝ่ายบริหารในการทบทวนกรอบการดำเนินงานทางนิติบัญญัติที่มีอยู่เพื่อ

(๑) ระบุชี้ช่องทางและโอกาสสำหรับการปฏิรูป โดยพิจารณาถึงการสนับสนุนการใช้บังคับ และ/หรือการแก้ไขกฎหมาย เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งโดยการใช้บังคับกฎหมายเพื่อสนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศและการผนวกรวมกลุ่มคนชายขอบ

(๒) ระบุชี้โอกาสในการเสริมสร้างความสำนึกรับผิดชอบภายในประเทศและกฎหมายต่อต้านการทุจริต รวมทั้งโอกาสในการอนุวัติตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต

๘. พินิจถึงกลไกการติดตามดูแลที่มีอยู่ของรัฐสภา เพื่อให้มั่นใจได้ว่า สมาชิกรัฐสภามีอำนาจและช่องทางต่าง ๆ ในการยับยั้งการควบคุม ตลอดจนติดตามดูแลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมทั้ง

(๑) การทบทวนกฎระเบียบที่มีอยู่ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าคณะกรรมการต่าง ๆ ของรัฐสภาได้รับการจัดตั้งขึ้นและมีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงาน

(๒) การเสริมสร้างสมรรถนะแก่คณะกรรมการ เพื่อการติดตามดูแลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพ ในแง่นี้ รวมทั้งการย้ำประกันว่ากรรมการมีทรัพยากรและบุคลากรที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอ ในการดำเนินงานตามขั้นตอนการติดตามดูแลต่าง ๆ ที่โปร่งใสและเอื้อต่อการมีส่วนร่วม

(๓) การเสริมสร้างความสามารถในการติดตามดูแลการใช้ทรัพยากรระดับชาติของรัฐสภา รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือด้านการพัฒนา ทั้งในประเทศที่ให้ความช่วยเหลือและประเทศที่รับความช่วยเหลือ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า ทรัพยากรและการให้ความช่วยเหลือระดับชาตินี้ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักจริยธรรม เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาระดับชาติ โดยมีการผูกโยงถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย

(๔) การสนับสนุนการพัฒนาและการใช้กลไกต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาสามารถติดตามดูแลร่างกฎหมาย งบประมาณ โครงการ ตลอดจนนโยบายที่มีการเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประเมินผลการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๙. ทบทวนกลไกทางงบประมาณที่มีอยู่ของรัฐสภา เพื่อให้มั่นใจได้ว่า

(๑) ปริมาณการจัดสรรงบประมาณและรายจ่ายได้ผ่านการวิเคราะห์เพื่อประเมินว่าเงินจำนวนเหล่านั้นจะช่วยส่งเสริมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างไร

(๒) การวิเคราะห์งบประมาณมีการพิจารณาไปถึงการทบทวนการใช้ทรัพยากรทั้งภายในและภายนอก ทั้งนี้ เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาสามารถส่งเสริมความมีประสิทธิภาพของการพัฒนาได้อย่างสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

(๓) สมาชิกรัฐสภามีอำนาจและสมรรถนะในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับกระบวนการพัฒนา อนุมัติ และติดตามดูแลการใช้งบประมาณ เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

๑๐. สนับสนุนองค์กรที่มาจาก การเลือกตั้งในระดับต่ำกว่าระดับชาติ (เช่น ระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค และระดับเขต) ในการปฏิบัติตามและติดตามควบคุมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยตระหนักดีว่า องค์กรเหล่านี้อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและมีหน้าที่รับผิดชอบในประเด็นสำคัญอันเกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๑. พัฒนาความสัมพันธ์กับสำนักงานสถิติแห่งชาติและองค์กรที่รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดทำข้อมูลเฉพาะด้าน และเพื่อให้สมาชิกรัฐสภาสามารถเข้าถึง ตลอดจนทำความเข้าใจข้อมูล

เกี่ยวกับการปฏิบัติตามและการติดตามควบคุมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งประเมินผล ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในเชิงภูมิศาสตร์และประชากรศาสตร์ ได้ดียิ่งขึ้น

๑๒. ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรตรวจสอบอิสระ (เช่น สถาบันสิทธิมนุษยชนระดับชาติ องค์กรต่อต้านการทุจริต และองค์กรตรวจสอบชั้นสูงสุด^๗) สื่อมวลชนและหน่วยงานภาคประชาสังคม เพื่อให้สมาชิก-รัฐสภาสามารถพัฒนาความเป็นหุ้นส่วน อันจะสามารถนำไปต่อยอดเพื่อส่งเสริม ปฏิบัติตาม และติดตามควบคุม การดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้

๑๓. สนับสนุนการพัฒนากระบวนการและช่องทางต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการผนวกรวม ทุกภาคส่วน การเข้าถึงข้อมูล ความสำนึกรับผิดชอบ และความโปร่งใสของรัฐสภา ทั้งนี้ เพื่อกระตุ้นให้เกิด การมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้นจากภาคประชาสังคมและสาธารณชนในการปฏิบัติตามและติดตามควบคุมการดำเนินงาน ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากสาธารณชนในการพัฒนากฎหมายและการติดตามดูแลนโยบาย ของรัฐบาลและรัฐสภาเกี่ยวกับการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างจากประชาชน ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มคนชายขอบ

๑๕. สนับสนุนกิจกรรมการสร้างสมรรถนะเกี่ยวกับวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ และเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐสภา เพื่อให้มั่นใจได้ว่า เจ้าหน้าที่เหล่านี้มีขีดความสามารถสูงในการสนับสนุน ให้สมาชิกรัฐสภาปฏิบัติหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ การงบประมาณ การติดตามดูแล และการทำหน้าที่เป็นผู้แทน- ปวงชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๖. เรียกร้องบรรดาผู้มีส่วนร่วมในงานด้านการพัฒนา โดยเฉพาะองค์การสมาชิกรัฐสภานานาชาติ เพื่อการต่อต้านการทุจริต โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ และกองทุนเวสต์มินสเตอร์เพื่อประชาธิปไตย ในการจัดทำกลไกระดับภูมิภาค เช่น คณะทำงานหรือกรอบการประชุม เพื่อติดตามการดำเนินงานตามคำประกาศ- จาการ์ตา พร้อมทั้งรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับความพยายามในการดำเนินการของภาครัฐสภาเพื่อ สนับสนุนการปฏิบัติตามและการติดตามควบคุมการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

จัดทำขึ้น ณ กรุงจาการ์ตา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

^๗ ในกรณีของประเทศไทย องค์กรเหล่านี้ ได้แก่ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ตามลำดับ.